

Naplójegyzet

Ma két dolog történt.

Eljegyeztek, és kurta lejáratóvideót készített rólam a kormánypropaganda.

Káromkodtam és a rendszert szidtam egy interjúban, ezt rótták fel nekem.

Holnap reggel korán kell kelni, mert jön a kárfelmérő:

múlt héten eláztatott minket a felső szomszéd, a pincében is csöpögött a víz.

A gondnok először minket gyanúsított. Nem ússza meg: Friccs úrra írom át a nevét a telefonomban.

Ő sem és a felső szomszéd sem kért bocsánatot.

Engem ez nem zavar, csak megjegyzem: azt hiszem, én kérnék a helyükben.

Kedves olvasó: te kérnél? Nem csak a lírai ént, a vers szerzőjét is érdekli a válasz: keresd fel közösségimédia-oldalán, ha úgy adódik.

Igazából ma három dolog történt: írtam egy levelet a legjobb barátnőmnek, hogy béküljünk ki.

Még nem válaszolt. De ezt hagyjuk, mert nem olyan egyszerű, mint a beázás esete.

Meg múltkor egy kolléga amúgy is szövegetikai kérdésekkel basztatott.

Mit lehet kitergetni, meg mit nem –

progresszív elméletekkel villog mindenki a kerekasztaloknál mostanában.

Foglalkoztat a hitvesi líra gondolata,

hogyan kell feminista hitvesi verset írni,

hogy ne legyen görcsös póz,

üres urbánus szentmise.

Ma nemcsak három dolog történt, de ezek a fontosak.

Magyarországon megyek férjhez, itt szülök gyereket,

itt fogok élni, itt írok verseket, és itt akarok TV-t csinálni.

Hazafi vagyok és magyar költő. Könnyű ezt mondani, és azért könnyű, mert igaz.

Ezt így gondoltam eddig is, de néha meg kell állni és ilyesmiket mondani.

Elsősorban azért, hogy a napokat megkülönböztesse valami egymástól,

mert jó ideje ragacsosak és ugyanolyanok, és meg kell dolgozni

az ünnepnapok illúziójáért.

Nem panaszkodom tovább, végtére is nem kötelező itt élni.

Búcsúzom: holnap korán kell kelni,

dörömböl a kárfelmérő.